

Rigsdagsmænd, og der skal anlægges et stort Jernbanenet ud over Landet, at lægge Banerne saaledes, at de komme til at gaa udenom de Valgkredse, som Ministrene repræsenterer. Det lader sig ikke ret vel gøre, og det lader sig i alt Fald ikke begrundes, hvis man gør det, naar Jernbanelinierne ellers ere fornuftige. Banen fra København til Køge, som er bestemt til at indgaa som Led i den gennemgaaende Trafik og har været krævet fra mange Sider, er foreslaaet af Kommissionens store Flertal. Der var kun een Mand, der ikke kunde slutte sig til Anbefalingen af dette Baneanlæg. Og med Hensyn til Skive—Skjern—Ringkøbing-Banen var noget nær det samme Tilfældet, idet man ganske vist kun foreslog et Stykke Bane fra Skjern til Videbæk som det, der skulde bygges ligestraks, men man hævdede, at man selvfølgelig maatte fortsætte med Statsbane til Skive, da denne fattige Egn ikke kunde bære en Privatbanes Anlæg. Det staaer her i Motiverne til Lovforslaget.

Men lad det nu være, hvad det vil, det skal jeg ikke opholde mig nærmere ved. Men det undrede mig, at det ærede Medlem for Thisted, som jeg ellers har megen Sympati for, vilde udtale i Henhold til, hvad det ærede Medlem for Middelfart havde udtalt, at Anlæg af de saakaldte Ministerbaner var Misbrug af Statsmagten — det var det ærede Medlems Ord. Jeg havde ikke ventet en saa grov Insinuation fra det ærede Medlems Side og ganske særlig ikke ventet, at han vilde skyde sig ind bagved en anden og udtale sin Insinuation paa en andens Motivering. Det have vi ikke hidtil været vante til at høre her i Salen. Det gjorde mig ondt at høre, fordi jeg, som sagt, har megen Sympati for det ærede Medlem, og jeg er tilbøjelig til at tro, at dette uheldige Udtryk, som jeg tillader mig at kalde det, var et Udslag af et daarligt Lune, der maaske var begrundet i, at vi skulde arbejde i denne sene Aftentime. Jeg er i øvrigt ikke saa uenig med det ærede Medlem om, at det havde været behageligt, hvis vi kunde være sluppet noget tidligere.

Endnu skal jeg kun gøre en kort Bemærkning. Vi staa nu forhaabentlig ved Slutningen af Debatten og med det Resultat af de Forhandlinger, som ere førte mellem Ministeren og Udvalget, nu mellem 2den og 3die Behandling, at der er tilvejebragt nogenlunde Enighed. Det Resultat er ikke lille, naar man tænker paa, at det, her er Tale om, er ikke mindre end 11 Statsbaner og 48 Privatbaner. Hele

denne vældige Cyclus stiller, som fra mange Sider bemærket, store Krav til Staten, Krav, som Staten forhaabentlig ogsaa vil kunne overkomme at fyldestgøre. Denne Overenskomst om dette store og vidtløftige Forslag er ikke gaaet af uden Vanskeligheder og Fødselsveer. Jeg vil da slutte mine Udtalelser under denne Debat med at udtale det Haab, at naar det er lykkedes, om end under store Vanskeligheder, at bringe denne Sag saa nær til Enighed, som Tilfældet er, maa den, naar den i Morgen eller i Overmorgen kommer op i det andet Ting, faa en velvillig Modtagelse, saa at vi allerede i Aar kunne naa at se Frugten af det betydelige Arbejde, som vi her i Folketinget have lagt i denne Sag, der sikkert vil interessere samtlige Medlemmer i det andet Ting. Naar jeg udtaler Haabet om, at Forslaget allerede i Aar maa blive ophøjet til Lov, er det, fordi jeg ved, at man i mange Kredse i Landet i høj Grad ønsker at faa dette Forslag gennemført, der jo i høj Grad vil bidrage til at fremme Handelsforbindelsen og Samkvemmet mellem de forskellige Dele af Landet ud over det, vi allerede have naaet. Jeg vil derfor udtale Haabet om, at Lovforslaget i det andet Ting maa faa en velvillig Modtagelse og snart maa blive ophøjet til Lov.

Kierkegaard: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil gøre overfor det ærede Medlem for Mors (Markvorsen). Jeg skal lade de personlige Udtalelser ligge, han henvendte til mig. Men han fremkom for anden Gang i Dag med en Paastand om, at der ikke var en Krog i Danmark, som man vilde behandle, som Mors vilde blive det, hvis disse Ændringer vedtoges. Han motiverede det med, at nu skulde Mors paanødes et større Baneanlæg, og dertil skulde der ikke gives det mindste Tilskud. Det forundrer mig, at en saadan Udtalelse kan falde. Jeg antager, at det ærede Medlem er den eneste, der har den Opfattelse. Den højtærede Minister har netop argumenteret mod Forslaget ved at henvise til, at det vilde skabe forøgede Udgifter for Statskassen. Men hvis han ikke vil tro den højtærede Minister, tror han formodentlig Jernbanelovforslaget, der under Nr. 17 paa § 6 har Jernbaner fra Nykøbing til Sejerslev og til Karby med Sidebane til Øster Assels, medens der i § 9 udtrykkelig staaer, at Bidraget for disse Baner skal udgøre Halvdelen. Naar nu Forslaget gaar ud paa at forlænge disse Baner, maa ethvert Menneske da kunne